

ven og indtil det militaire Retsvæsen var ordnet, da hvad der med Hensyn hertil statueres, jo maatte afgive Grundlaget ogsaa for Borgervæbningen. Da nu imidlertid de foresliggende nye Bestemmelser ere bragte i Forslag, har Udvalget ikke kunnet undlade at tage dem under Overveelse, og jeg skal derfor med Hensyn til § 39 fremsætte følgende Bemærkninger. Det tidligere gjældende Borgervæbningsreglement af 1ste Juni 1808 § 81 intimerer med den Bestemmelse, at den Krigsret, som anordnes til i Fredstid at paafønde begaaede Forseelser, Tjenesten vedkommende, ved Borgervæbningen, skulde „dømme i Analogi med Krigsloven, dog saaledes, at de dert nævnte Straffe forandres som følger“, og saa kommer Dregningen af Straffene. Det synes nu at være hensigtsmæssigt, at den samme almindelige Regel gives i den Lov, som nu foreligger, og det er derfor, Udvalget har tilladt sig at foreslaae, at Paragraphen skulde i Begyndelsen lyde saaledes: „Subordinationsforseelser saavel som andre Tjenesteforseelser, begaaede ved Borgervæbningen, saalange denne ikke er sat under Krigsministerens Befaling, skulle ansees i Analogi med de for Armeen gjældende Love, dog saaledes, at Straffene blive følgende“. Her have Vedkommende altsaa en Rettefnor at gaee efter, nemlig Analogien af de for Armeen gjældende Love med de Modificationer i Straffene, som ville følge af hvad der kommer efter. Hvad nu de foreslaaede Straffe angaaer, da maa jeg bemærke med Hensyn til Nedsættelsen i Grad eller, som det i den militaire Lovgivning kaldes, Degradation, at denne Straf formeentlig sjeldnere vil kunne finde Anvendelse paa Borgervæbningen; andre Straffe ville her vistnok i de fleste Tilfælde være mere passende. Denne Straf vilde maaffee ogsaa i Borgervæbningen have noget mere Stødende ved sig, og i Særdeleshed, naar den skulde kunne idømmes paa Tid, og overhovedet har det, at idømme Degradation paa Tid, noget ikke Gavnligt ved sig. Det er ogsaa derfor, at Degradation paa Tid, ifølge det nye Udkast til en Straffelov for Armeen, er foreslaaet affasset. Jeg antager, som sagt, at Degradationsstraffen sjeldent vil komme til Anvendelse i Borgervæbningen; der vil ikke saa let findes Anled-

ning til at anvende denne Straf der, som der maaffee er i Armeen. De Forbrydelser eller Forseelser, som ved Armeen i Regelen straffes med Degradation, ere de, som vise en saadan Sindsstemning eller Tankemaade hos Vedkommende, at han gjer sig uværdig til at beklæde en Befalingsmands Charge; men de allerfleste af denne Art Forseelser, som Juristerne kalde det: *abjectæ indolis*, ville finde deres Afgjørelse ved de borgerlige Domstole, f. Ex. Lyveri; de komme slet ikke for Borgervæbningens Krigsret. Det vil nu rigtignok være en Følge, at, naar en Befalingsmand ved Borgervæbningen ved den borgerlige Ret bliver dømt for Lyveri, vil han ikke kunne vedblive at beklæde sin Stilling i Borgervæbningen, og vil da være at sætte ned; men det vil saa naturligtvis ikke skee ved Dom, men ad Resolutionsveien. Men, vil man i alt Fald bibeholde denne Nedsættelse i Grad, som her er foreslaaet, og hvorimod jeg forresten ikke skal have Noget at erindre, saa mener jeg dog, at det maatte indskrænktes til Underofficererne; at anvende den paa Officererne, er Noget, der ved Armeen, om maaffee ikke ved Borgervæbningen, er noget ganske Ny. Efter det ældre Reglement heed det almindeligt: „nedsættes paa Anciennetetslisten, men ikke nedenfor den Klasse, hvori Paagjældende staaer.“ Men ved Armeen er det noget Ukjendt, at Degradation er bleven anvendt paa Officerer. Nu forekommer det mig, at det vilde have noget Stødende ved sig, naar man i den Henseende ikke vilde foreskrive de samme Regler for Officerer i Væbningen som for Officerer i Armeen. Jeg mener altsaa, at, for at vedligeholde denne Stands Anseelse, burde der til Bestemmelsen i Loven om Nedsættelse i Grad gjøres den Tilføining, som Udvalget har foreslaaet, at det kun skulde gjælde for Underofficerer eller, som der i Reglementet staaer: „for dem, der ikke ere Officerer eller lige med disse Staaende“. Der vil i alt Fald ikke være tabt Noget derved; thi den Officer, som ikke er skikket til sin Charge, vil jo ad Resolutionsveien, som det er anført paa et tidligere Sted i Loven, kunne removeres.

Det hedder i Slutningen af § 39: „Begaaes nogen Tjenesten vedkommende Forbrydelse, som egner sig til større Straf, bliver en